

Sygn. akt IV KZ 28/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **K. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 maja 2016 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego
w T. z dnia 29 marca 2016 r., sygn. akt II WKK [...],

w przedmiocie odmowy przyjęcia osobistej kasacji skazanego,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

We wrześniu 2015 r. skazany K. M. wniósł sporządzoną przez siebie kasację od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 26 czerwca 2015 r., sygn. akt II Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 23 marca 2015 r., sygn. akt II K [...], którym to skazano go prawomocnie na karę ograniczenia wolności. Uwzględniając wniosek tego skazanego, wyznaczono mu następnie obrońcę z urzędu, który nie stwierdził jednak podstaw do sporządzenia kasacji. W związku z powyższym, wezwano K. M. do uzupełnienia w wyznaczonym mu terminie braku formalnego jego pisma poprzez sporządzenie i podpisanie kasacji przez obrońcę pod rygorem odmowy przyjęcia wniesionej skargi. Pomimo powyższego wezwania, K. M. w zakreślonym mu terminie wskazanego braku formalnego nie uzupełnił. Dlatego też, wskazanym wcześniej zarządzeniem z dnia 29 marca 2016 r., odmówiono skazanemu przyjęcia jego osobistej kasacji.

Na zarządzenie to K. M. złożył w terminie zażalenie, w którym wniósł o

wyznaczenie mu kolejnego obrońcy z urzędu oraz o przeprowadzenie „dogłębnej kontroli nadzorczej” z uwagi na niewłaściwe jego zdaniem procedowanie Sądów orzekających w prawomocnie zakończonym procesie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to jest całkowicie niezasadne i jako takie nie podlega uwzględnieniu. W pełni prawidłowo bowiem odmówiono przyjęcia kasacji własnej skazanego.

W sprawie niniejszej, po przedstawieniu przez wyznaczonego skazanemu obrońcę z urzędu opinii o braku podstaw do sporządzenia kasacji, stosownie do treści art. 526 § 2 k.p.k., wezwano K. M. do usunięcia wskazanego wcześniej braku formalnego jego osobistej kasacji. Jak już wskazywano, powyższego braku skazany w określonym mu terminie jednak nie uzupełnił. Dlatego też zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia osobistej kasacji jest prawidłowe w następstwie uznania, że złożone przez niego pismo dotknięte jest ewidentnym brakiem formalnym, który wyklucza nadanie mu biegu.

Oceny tej nie może zmienić wniesione zażalenie. Nie sformułowano w nim żadnych zarzutów czy argumentacji, mających uzasadniać nieprawidłowość wydanego zarządzenia. Jak już podkreślano, skarżący domaga się w nim jedynie wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu oraz przeprowadzenia kontroli procedowania Sądów, choć w zażaleniu tym można kwestionować jedynie zaskarżoną decyzję procesową, a nie prawidłowość wydanych w sprawie wyroków.

Nie było również powodów do wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu. Już poprzednio wyznaczony obrońca z urzędu, po zapoznaniu się z aktami sprawy, nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji. Trzeba tu przy tym zauważyć, że art. 523 § 2 k.p.k. wyraźnie stanowi, iż kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. W sprawie niniejszej K.M. prawomocnie wymierzono karę ograniczenia wolności. W takiej sytuacji – zgodnie z art. 523 § 4 k.p.k. - strona może wnieść kasację jedynie z powołaniem się na uchybienia stanowiące tzw. bezwzględne przyczyny odwoławcze, o jakich mowa w art. 439 § 1 k.p.k. Przytoczone tu okoliczności miały jednak na uwadze obrońca wyznaczony skazanemu z urzędu. Zauważyć też

należy, że organ procesowy wyznaczający skazanemu obrońcę z urzędu może jedynie dokonać oceny prawidłowości wykonania przez takiego obrońcę obowiązków dla zapewnienia stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w rozumieniu art. 84 § 3 k.p.k. W sprawie niniejszej nie zostało zaś stwierdzone, aby wyznaczony z urzędu obrońca w sposób nienależyty wykonał swoje obowiązki, a Sąd Najwyższy, rozpoznając przedmiotowe zażalenie, bada jedynie zgodność z prawem zaskarżonego zarządzenia. Jak już wskazano wcześniej zarządzenie to zostało wydane zgodnie z prawem.

Mając to wszystko na uwadze, zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia osobiście sporządzonej i podpisanej przez skazanego kasacji jest prawidłowe w następstwie uznania, że to pismo procesowe dotknięte jest brakiem formalnym, który uniemożliwia nadanie mu biegu (art. 120 § 2 k.p.k.). Jako że zarządzenie to wydano zgodnie z prawem, Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.